

Niels Bukh svarer sine angribere – Og begrundet sit syn på det nationalsocialistiske styre i Tyskland

Realnote:

Efter en gymnastikturné til Ungarn, Østrig og Tyskland i oktober 1933 sendte Niels Bukh en artikel til en række aviser heriblandt Berlingske Aften-avis (28/10 1933). Overskriften lød: ”Niels Bukh svarer sine angribere – Og begrundet sit syn på det nationalsocialistiske styre i Tyskland.” Bukh skriver i artiklen bl.a. om en rundvisning i Berlin ved en ledende uniformeret nazist fra det nationalsocialistiske lærerforbund, Hr. Abs. Nedenfor er et uddrag.

Spørgsmål:

1. Er Bukh førstehandsvidne til de begivenheder, han beretter om?
2. Hvilken tendens har Bukh i synet på Nazismen?
3. I hvilken kontekst fremkommer kilden?
4. Kan Bukhs artikel bruges til beretningsslutninger (om hvad der faktisk foregik i Tyskland)? I så fald hvilke?
5. Kan Bukhs artikel bruges til levsslutninger (om hvorfor kilden er fremkommet på det tidspunkt? I så fald hvilke?)

JØDERNES STILLING

På vor vej gennem forretningskvarteret så jeg med nogen undren, mange jøder færdes eller stå fredeligt i deres butiksdøre, og jeg spurgte Hr. Abs, om det var almindeligt. Han svarede, at de jøder, der øvede jævn mands gerning, forulempedes ikke, kun de spekulerende og administrerende jøder og de, der øvede åndelig indflydelse på det tyske folk, måtte ifl. Hitlers vilje og ifl. National tysk folkevilje - som er det samme - vige pladsen for den tyske folkestammes egne børn, der naturligvis bedst kan værne om og give vækst til alt det, der er ægte og ejendommeligt tysk, og som derfor bedst egner sig til at virke fuldbyrdende på Tysklands mission blandt nationernes tal.

Jeg fandt det hårdt for de mange ædle og værdifulde kræfter i jødefolket, som måtte lide uskyldigt, men måtte indrømme, at i en så gigantisk opgave som den, der af det nye Tysklands førere skal løses i et hurtigt tempo, om den skal lykkes, er en sondring imellem gode og mindre gode fremmede elementer måske umulig, og beklagelig voldsomhed derfor vanskelig helt at undgå. Anderledes ville det sikkert være i en lille nation, hvor snart alle kender hinanden.

Kræver det nye tyskland alt det skadelige fremmede blod fjernet, da må også Tyskland bøde og bløde for dette, men stole på at operationen er nødvendig og smerten værd.

Og sammenlignet med hvordan andre styreformer i Tyskland og øvrige lande har ødslet med millioner af herlige unge mænds blod i hæslige krigsførelser og revolutioner - og med den håbløshed og kulde, der siden er tvunget ind i ungdommens sind - da står det nye Tyskland med beundringsværdig rene hænder (Heri svar på et andet spørgsmål fra Hr. Levin i "Berlingske Tidende").

TYSKLAND UNDER HITLER

Stemningen i Berlin var frimodig, og det lød troligt, når Hr. Abs fortalte, at forbrydelsernes antal var i stærk nedgang, efter at det tyske folk havde erkendt, at dets rejsning gjaldt alle, og at alle derfor nu havde lige del i håbet og i fremtiden. Det er forståeligt, hvad det vil sige at enkeltmands ensomhedsfølelse, mismod og tvivl pludselig afløses af fællesskabsfølelse, taknemmelighed og håb i alle sind.

Hr. Abs meddelte mig, at Hitlers ministerlønninger er ændret fra 35.000 til 18.000 mark og sådan videre nedad over alle, der kan klare sig med mindre, til fordel for dem, der må have mere for at leve menneskeværdigt. Hitler selv tager ingen løn for sit samfundsarbejde, men lever af forfatterindtægterne fra hans bog: "Min kamp".

Sådan kan det ske i et folk, som nøden har ført helt ud til afgrundens rand. Det burde også ske hos os, men her har for mange af os det endnu for godt til at vi i enigt folkeligt fællesskab har kunnet bøje os for tilpasningens nødvendighed.

DEN STORE OPVISNING I CENTRALTURNHALLE

Men tilbage til vor opvisningsaften i Berlin: Portene åbnes fra den mørke forhal ind til Centralturnhallen, hvor gavle og langvægge er pyntede med store dannebrogsglag, tyske rigsbannere og hagekorsfaner. Danske flag i en tysk turnhal har jeg aldrig ved mine talrige besøg i Tyskland set før, og jeg har måttet tale alvorligt til tyskerne for at få vor egen fane med ind til vore opvisninger dernede.

Nu hang de der og bød os velkommen - og da vi marcherede ind med Dannebrog og sang, rejste den tusindtallige tilskuerskare sig og hilste stående med oprakt højre hånd vort folk og vort land, indtil vor sang var sluttet. Så talte Hr. Abs og udbragte for Danmark og for Danmarks konge et trefoldigt "Heil", der ragede mægtigt gennem hallen og afløstes af orkestrets fremførelse af "Kong Kristian", mens hele forsamlingen atter stod med ærbødig alvor og hilste.

Derpå gav man mig et hagekorsflag, og jeg udtalte: Tak for hyldest til Danmark - Beundring for den ordenssans, samfølelse og dygtighed, der behersker og bærer det nye Tyskland og dets Fører Adolf Hitler - og løfte om at meddele mine landsmænd, hvad jeg tror, der er sandheden om Det tredje Rige - Leve det Nye Tyskland og dets Fører - tre danske hurra! Sænk fane og fra orkestret: "Deutschland, Deutschland" ledsaget af mægtig sang fra forsamlingen.

Efter endt opvisning lød en varm tak og hyldest til den danske ungdom og dens arbejde, der ikke var tillærte øvelser, men netop udtryk for de evner opøvede, der skaber stærke personligheder, og som kan opbygge et sundt, enigt og handlekraftigt folk.

Atter lød en herlig tysk folkesang, der stadfæstede vor tro på den altovervindende rigdom og kraft det folk ejer, der i folkets ånd søger fremad til retfærd og sandhed.

Vi rejste hjem til Danmark med øget trang og styrket vilje til af al evne at arbejde videre for vort fædreland.